

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

9 ianuarie 2024*

„Trimitere preliminară – Articolul 267 TFUE – Posibilitatea instanței de trimitere de a lua în considerare hotărârea preliminară a Curții – Necesitatea interpretării solicitate pentru ca instanța de trimitere să poată pronunța hotărârea – Independența judecătorilor – Condiții de numire a judecătorilor de drept comun – Posibilitatea de a repune în discuție o ordonanță prin care s-a statuat definitiv cu privire la o cerere de dispunere a unor măsuri asigurătorii – Posibilitatea de a înlătura un judecător dintr-un complet de judecată – Inadmisibilitatea cererilor de decizie preliminară”

În cauzele conexe C-181/21 și C-269/21,

având ca obiect două cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice, Polonia) și de Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia, Polonia), prin deciziile din 18 martie 2021 și, respectiv, din 31 martie 2021, primite de Curte la 23 martie 2021 și, respectiv, la 27 aprilie 2021, în procedurile

G.

împotriva

M.S. (C-181/21),

cu participarea:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

Prokuratura Okręgowa w Katowicach,

și

BC,

DC

împotriva

X (C-269/21),

* Limba de procedură: polona.

cu participarea:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

Prokuratura Okręgowa w Krakowie,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul L. Bay Larsen, vicepreședinte, domnul A. Arabadjiev, doamna A. Prechal, domnii E. Regan, N. Piçarra, Z. Csehi și doamna O. Spineanu-Matei, președinți de cameră, domnul M. Ilešič, doamna L. S. Rossi, domnii I. Jarukaitis (raportor), A. Kumin, N. Jääskinen, doamna I. Ziemele și domnul J. Passer, judecători,

avocat general: domnul A. M. Collins,

grefier: doamna M. Siekierzyńska, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 29 iunie 2022,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Prokuratura Okręgowa w Katowicach și Prokuratura Okręgowa w Krakowie, de R. Babiński, S. Bańko, A. Reczka, B. Szyprowski și E. Tkaczewska-Kuk;
- pentru Rzecznik Praw Obywatelskich, de M. Taborowski, V. Vachev și M. Wróblewski;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, K. Straś și S. Żyrek, în calitate de agenți;
- pentru guvernul danez, de J. F. Kronborg și V. Pasternak Jørgensen, în calitate de agenți;
- pentru guvernul neerlandez, de M. A. M. de Ree și C. S. Schillemans, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de K. Herrmann și P. J. O. Van Nuffel, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 15 decembrie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de decizie preliminară privesc interpretarea articolului 2, a articolului 6 alineatele (1)-(3), precum și a articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).
- 2 Aceste cereri au fost formulate, în cauza C-181/21, în cadrul unui litigiu între o societate privată, pe de o parte, și un consumator, pe de altă parte, în legătură cu o creanță rezultată dintr-un contract de credit, iar, în cauza C-269/21, în cadrul unui litigiu între consumatori, pe de o parte, și o bancă, pe de altă parte, în legătură cu o creanță și cu o cerere de anulare a unui contract de credit exprimat în monedă străină.

Cadrul juridic

Constituția

- 3 În temeiul articolului 179 din Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Constituția Republicii Polone, denumită în continuare „Constituția”):

„Judecătorii sunt numiți de președintele Republicii, la propunerea Krajowa Rada Sądownictwa [(Consiliul Național al Magistraturii, Polonia, denumit în continuare «KRS»)], pentru o perioadă nedeterminată.”

- 4 Potrivit articolului 186 alineatul 1 din Constituție:

„[KRS] asigură independența instanțelor judecătorești și a judecătorilor.”

- 5 Articolul 187 din Constituție prevede:

„1. [KRS] este compus din:

- 1) prim-președintele [Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia)], ministrul justiției, președintele [Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă, Polonia)] și o persoană desemnată de președintele Republicii,
- 2) 15 membri aleși dintre judecătorii [Sąd Najwyższy (Curtea Supremă)], ai instanțelor de drept comun, ai instanțelor administrative și ai instanțelor militare,
- 3) 4 membri aleși de [Sejm (Seim, Polonia)] dintre deputați și doi membri aleși de Senat dintre senatori.

[...]

3. Mandatul membrilor aleși [ai KRS] este de patru ani.

4. Organizarea, domeniul de activitate și procedurile de funcționare [ale KRS] și modul de alegere a membrilor săi sunt definite prin lege.”

Legea privind instanțele de drept comun

- 6 În temeiul articolului 3 din ustawa Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea privind organizarea instanțelor de drept comun) din 27 iulie 2001 (Dz. U. nr. 98, poziția 1070), astfel cum a fost modificată prin ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Legea de modificare a Legii privind instanțele de drept comun, a Legii privind Curtea supremă și a altor legi) din 20 decembrie 2019 (Dz. U. din 2020, poziția 190), care a intrat în vigoare la 14 februarie 2020 (denumită în continuare „Legea privind instanțele de drept comun”):

„1. Judecătorii instituie o autoguvernare judiciară.

2. Organele de autogovernare judiciară sunt:
- 1) adunarea generală a judecătorilor unei sąd apelacyjny [curte de apel, Polonia];
  - 2) adunarea generală a judecătorilor unui sąd okręgowy [tribunal regional, Polonia];
  - 3) adunarea generală a judecătorilor unui sąd rejonowy [tribunal districtual, Polonia].”
- 7 În temeiul articolului 24 alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun, ministrul justiției numește președinții sądy okręgowe (tribunalele regionale) dintre judecătorii sądy apelacyjne (curțile de apel), ai sądy okręgowe (tribunalele regionale) sau ai sądy rejonowe (tribunalele districtuale) pentru o perioadă de șase ani, potrivit articolului 26 din această lege. După numirea președintelui unui sąd okręgowy (tribunal regional), ministrul justiției îl prezintă adunării generale competente a judecătorilor sąd okręgowy (tribunalul regional) în cauză.
- 8 În conformitate cu articolul 29 alineatul 1 din această lege, colegiul unei sąd apelacyjny (curte de apel) îndeplinește sarcinile prevăzute de legea menționată și:
- „[...]”
- 1a) emite avize cu privire la candidații pentru posturile de judecători la sąd apelacyjny [curtea de apel] în cauză [...]”
- 9 În conformitate cu articolul 31 din Legea privind instanțele de drept comun, colegiul unui sąd okręgowy (tribunal regional) emite printre altele un aviz cu privire la candidații pentru postul de judecător la sąd okręgowy (tribunalul regional) vizat și la sądy rejonowe (tribunalele districtuale). În temeiul articolului 30 alineatul 1 din legea menționată, acest colegiu este un complet compus, potrivit punctului 1) al acestei dispoziții, din președintele sąd okręgowy (tribunalul regional) în cauză și, potrivit punctului 2) al dispoziției respective, din președinții sądy rejonowe (tribunalele districtuale) din circumscripția acestui sąd okręgowy (tribunal regional), acest punct 2) intrând în vigoare la 14 februarie 2020. Conform articolului 30 alineatul 3 din legea menționată, intrat de asemenea în vigoare la 14 februarie 2020, delegații adunării generale a judecătorilor unui sąd okręgowy (tribunal regional) pot asista la reuniunile în cadrul cărora colegiul menționat trebuie să își dea avizul cu privire la candidații pentru postul de judecător la acel sąd okręgowy (tribunal regional) și nu au drept de vot decât în acest scop.
- 10 În versiunea în vigoare până la 13 februarie 2020, articolul 33 din Legea privind instanțele de drept comun avea următorul cuprins:
- „1. Adunarea generală a judecătorilor din circumscripția unei sąd apelacyjny [curte de apel] se compune din judecătorii sąd apelacyjny [curtea de apel] în cauză, din reprezentanții judecătorilor sądy okręgowe [tribunalele regionale] care își desfășoară activitatea în circumscripția acestei sąd apelacyjny [curte de apel] [...] și din reprezentanții judecătorilor sądy rejonowe [tribunalele districtuale] care își desfășoară activitatea în circumscripția respectivei sąd apelacyjny [curte de apel] [...]”
- [...]”

- 11 În conformitate cu articolul 35 alineatul 1 din Legea privind instanțele de drept comun, adunarea generală a judecătorilor unui *sąd okręgowy* (tribunal regional) este compusă din toți judecătorii acestei instanțe. Judecătorii delegați în funcția de judecător în cadrul instanței menționate pot participa la această adunare, însă nu au drept de vot.
- 12 De la 14 februarie 2020, această adunare poate alege, în conformitate cu articolul 36 alineatul 1 punctul 2) din această lege, delegați care asistă la reuniunile în cadrul cărora colegiul *sąd okręgowy* (tribunalul regional) în cauză trebuie să își dea avizul cu privire la candidații pentru un post de judecător la acest *sąd okręgowy* (tribunal regional) sau de judecător la un *sąd rejonowy* (tribunal districtual). Conform articolului 36 alineatul 2 din legea menționată, acești delegați sunt aleși prin vot secret și în număr egal cu cel al membrilor colegiului *sąd okręgowy* (tribunalul regional) respectiv.
- 13 Articolul 42a din Legea privind instanțele de drept comun prevede:
- „1. În cadrul activităților instanțelor sau ale organelor instanțelor, nu este permisă repunerea în discuție a legitimității [instanțelor], a organelor constituționale ale statului și a organelor de control și de protecție a dreptului.
2. O instanță de drept comun sau un alt organ al puterii nu poate să constate și nici să aprecieze legalitatea numirii unui judecător sau a competenței de a exercita funcțiile jurisdicționale care decurge din această numire.”
- 14 În versiunea în vigoare până la 13 februarie 2020, articolul 55 alineatul 1 din această lege avea următorul cuprins:
- „Judecătorii instanțelor de drept comun sunt numiți în funcția de judecător de către președintele Republicii Polonia, la propunerea [KRS], în termen de o lună de la data trimiterii acestei propuneri.”
- 15 Articolul 55 alineatul 1 din legea menționată prevede în prezent:
- „Un judecător de la o instanță de drept comun este o persoană numită într-un astfel de post de președintele Republicii Polonia și care a depus jurământ în fața acestuia din urmă.”
- 16 În versiunea în vigoare până la 13 februarie 2020, articolul 58 din Legea privind instanțele de drept comun avea următorul cuprins:
- „1. În cazul în care sunt depuse mai multe candidaturi pentru un post de judecător vacant, toate candidaturile sunt examinate în cadrul aceleiași ședințe a adunării.
2. Adunarea generală a judecătorilor de apel sau adunarea generală a judecătorilor regionali se pronunță asupra candidaților prin vot și transmite toate candidaturile depuse, cu indicarea numărului de voturi obținute, președintelui *sąd apelacyjny* (curtea de apel) sau al *sąd okręgowy* (tribunalul regional) vizat, după caz.”
- 17 La 14 februarie 2020, alineatul 2 al acestui articol 58 a fost abrogat. Ulterior, alineatul 1 al articolului 58 a fost formulat astfel:
- „În cazul în care sunt depuse mai multe candidaturi pentru un post de judecător vacant, toate candidaturile sunt examinate în cadrul aceleiași ședințe a colegiului.

[...]”

Legea privind Curtea Supremă

18 Ustawa o Sądzie Najwyższym (Legea privind Curtea Supremă) din 8 decembrie 2017 (Dz. U. din 2018, poziția 5), a instituit printre altele, în cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (Camera de control extraordinar și cauze publice, Polonia).

19 Potrivit articolului 26 din Legea privind Curtea Supremă, astfel cum a fost modificat prin Legea din 20 decembrie 2019 de modificare a Legii privind instanțele de drept comun, a Legii privind Curtea Supremă și a altor legi:

„1. Sunt de competența [Camerei de control extraordinar și cauze publice] căile de atac extraordinare, litigiile în materie electorală și contestațiile privind validitatea unui referendum național sau a unui referendum constituțional, constatarea validității alegerilor și a referendumurilor, celelalte cauze de drept public, inclusiv contenciosul privind protecția concurenței, reglementarea sectoarelor energiei, telecomunicațiilor și transportului feroviar, precum și căile de atac îndreptate împotriva deciziilor Przewodniczy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji [(președintele Consiliului Național al Radioteleviziunii, Polonia)] sau prin care este pusă în discuție durata excesivă a procedurilor în fața instanțelor de drept comun și militare, precum și în fața [Sąd Najwyższy (Curtea Supremă)].

2. [Camera de control extraordinar și cauze publice] este competentă să soluționeze cererile sau declarațiile privind recuzarea unui judecător sau desemnarea instanței în fața căreia trebuie să se desfășoare procedura, inclusiv căile de atac întemeiate pe lipsa de independență a instanței sau a judecătorului. Instanța sesizată cu cauza trimite imediat o cerere președintelui [Camerei de control extraordinar și cauze publice] pentru ca această cauză să fie soluționată în conformitate cu normele stabilite prin dispoziții distincte. Înaintarea unei cereri președintelui [Camerei de control extraordinar și cauze publice] nu suspendă procedura în curs.

3. Cererea menționată la alineatul 2 nu este examinată dacă privește constatarea și aprecierea legalității numirii unui judecător și a legitimității acestuia pentru exercitarea unor funcții jurisdicționale.

[...]”

20 Articolul 29 din Legea privind Curtea Supremă prevede că judecătorii Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) sunt numiți de președintele Republicii, la propunerea KRS.

Legea privind Consiliul Național al Magistraturii

- 21 Potrivit articolului 9a din ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (Legea privind Consiliul Național al Magistraturii) din 12 mai 2011 (Dz. U. din 2011, nr. 126, poziția 714), astfel cum a fost modificată prin ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Legea de modificare a Legii privind Consiliul Național al Magistraturii și a altor legi) din 8 decembrie 2017 (Dz. U. din 2018, poziția 3):

„1. [Seimul] alege dintre judecătorii [Sąd Najwyższy (Curtea Supremă)], ai instanțelor de drept comun, ai instanțelor administrative și ai instanțelor militare, 15 membri ai [KRS] pentru un mandat comun de 4 ani.

2. Atunci când efectuează alegerea menționată la alineatul 1, [Seimul] ia în considerare, în măsura posibilului, necesitatea ca în [KRS] să fie reprezentați judecătorii din cadrul diferitelor tipuri și niveluri ale instanțelor.

3. Mandatul comun al noilor membri ai [KRS] aleși din rândul judecătorilor începe în ziua următoare alegerii lor. Membrii [KRS] aleși în mandatul anterior își exercită funcțiile până la data începerii mandatului comun al noilor membri ai [KRS].”

- 22 Dispoziția tranzitorie care figurează la articolul 6 din Legea de modificare a Legii privind Consiliul Național al Magistraturii și a altor legi, care a intrat în vigoare la 17 ianuarie 2018, prevede:

„Mandatul membrilor [KRS] menționați la articolul 187 alineatul 1 punctul 2) din [Constituție], aleși pe baza dispozițiilor în vigoare, durează până în ziua care precedă începutul mandatului noilor membri ai [KRS], fără însă să depășească 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția cazului în care s-a încheiat anterior ca urmare a expirării mandatului respectiv.”

Codul de procedură civilă

- 23 În temeiul articolului 48 din ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (Legea privind instituirea Codului de procedură civilă) din 17 noiembrie 1964, în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Codul de procedură civilă”):

„1. Un judecător este recuzat în temeiul legii:

- 1) din cauzele în care este parte sau în care are un raport juridic cu una dintre părți în așa fel încât rezultatul cauzei i-ar afecta drepturile sau obligațiile;

[...]

- 5) din cauzele în care a participat, în cadrul unei instanțe de rang inferior, la adoptarea actului atacat, precum și din cauzele privind validitatea unui act examinat de acesta sau redactat cu participarea sa, precum și din cauzele în care a participat ca Prokurator [(procuror, Polonia)];

[...]”

24 Articolul 49 din Codul de procedură civilă prevede la alineatul 1:

„Indiferent de motivele enunțate la articolul 48, instanța recuză un judecător, la cererea acestuia sau a unei părți, în cazul în care există o împrejurare de natură să dea naștere unei îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea acestui judecător în cauza respectivă.”

25 Articolul 50 din acest cod prevede:

„1. Părțile solicită recuzarea unui judecător în scris sau prin declarație orală consemnată la instanța pe rolul căreia se află cauza respectivă, argumentând plauzibilitatea motivelor cererii.

2. În plus, partea care a participat la ședință trebuie să argumenteze plauzibilitatea faptului că împrejurarea care justifică recuzarea nu s-a produs sau nu i-a fost adusă la cunoștință decât ulterior.

3. Până la pronunțarea unei decizii asupra cererii de recuzare a unui judecător:

1) judecătorul vizat de această cerere poate continua procedura;

2) nu pot fi pronunțate nicio decizie și nicio măsură prin care se finalizează judecata.”

26 Articolul 365 alineatul 1 din Codul de procedură civilă prevede:

„Hotărârea definitivă va fi obligatorie nu numai pentru părți și instanța care a pronunțat-o, ci și pentru celelalte instanțe, autorități publice și organe ale administrației publice și alte persoane în cazurile prevăzute de lege.”

27 În temeiul articolului 367 alineatul 3 din acest cod:

„O instanță de al doilea grad de jurisdicție examinează o cauză în complet de judecată format din trei judecători. În camera de consiliu, instanța se pronunță în complet de judecător unic, cu excepția cazului în care pronunță o hotărâre.”

28 În conformitate cu articolul 379 punctul 4) din codul menționat, procedura este afectată de nulitate „în cazul în care compunerea instanței sesizate cu cauza respectivă a fost contrară prevederilor legale sau în cazul în care la examinarea cauzei a participat un judecător exclus în temeiul legii”.

29 Articolul 401 din același cod prevede:

„Redeschiderea unei proceduri pentru motiv de nulitate poate fi solicitată:

1) dacă o persoană neautorizată a făcut parte din compunerea instanței sau dacă judecătorul care s-a pronunțat era exclus în temeiul legii, iar partea interesată nu a avut posibilitatea de a solicita recuzarea acestui judecător înainte ca hotărârea să fi dobândit autoritate de lucru judecat;

[...]”

Litigiile principale și întrebările preliminare

Situația de fapt aflată la originea cauzei C-181/21

- 30 Litigiul principal se desfășoară între o societate privată și un consumator în legătură cu o creanță rezultată dintr-un contract de credit.
- 31 Această societate privată a introdus o acțiune împotriva acestui consumator în vederea plății unei sume de 16 000 de zloți polonezi (PLN) (aproximativ 3 450 de euro), majorată cu dobânzi și cheltuieli de judecată. Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej (Tribunalul Districtual din Dąbrowa Górnicza, Polonia) a pronunțat o decizie pe fond, sub forma unei somații de plată. Consumatorul menționat a formulat opoziție împotriva acestei decizii. Opoziția menționată a fost respinsă printr-o ordonanță a tribunalului districtual respectiv.
- 32 Același consumator a formulat o contestație împotriva acestei ordonanțe la Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice, Polonia). Un complet de trei judecători, din componerea căruia făcea parte judecătoarea A. Z., a fost desemnat să examineze contestația menționată.
- 33 În ceea ce privește împrejurările în care a intervenit numirea judecătoarei A. Z. la Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice), din decizia de trimitere reiese că această judecătoare, aflată la acel moment în post la Sąd Rejonowy w Jaworznie (Tribunalul Districtual din Jaworzno, Polonia) din anul 1996, și-a depus candidatura pentru a ocupa un post vacant de judecător la Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice).
- 34 În urma unui aviz prealabil cu privire la candidatura judecătoarei A. Z. emis de colegiul Sąd Apelacyjny w Katowicach (Curtea de Apel din Katowice, Polonia), adunarea reprezentanților judecătorilor din circumscripția acestei instanțe s-a abținut să emită un aviz cu privire la candidatura menționată. Astfel, această adunare a adoptat, la 14 ianuarie 2019, o rezoluție prin care arăta că se abține să participe la procedura de numire a judecătorilor pe posturile vacante din cadrul instanței respective și din cadrul sądy okręgowe (tribunalele regionale) aflate în circumscripția acesteia din urmă, ținând seama de preocupările sale privind statutul și modul de funcționare ale KRS chemat să joace un rol într-o asemenea procedură de numire.
- 35 În plus, printr-o rezoluție adoptată în aceeași zi, adunarea reprezentanților judecătorilor din circumscripția Sąd Apelacyjny w Katowicach (Curtea de Apel din Katowice) l-a obligat pe președintele său, pe de o parte, să se abțină de la transmiterea candidaturilor pentru posturile de judecător vacante din cadrul acestei instanțe și din cadrul Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice) până când adunarea menționată va fi emis aviz cu privire la aceștia și, pe de altă parte, să amâne pentru o dată ulterioară ordinea de zi în vederea pregătirii procedurilor de numire până la înlăturarea îndoielilor referitoare la KRS.
- 36 În pofida rezoluțiilor amintite mai sus, președintele Sąd Apelacyjny w Katowicach (Curtea de Apel din Katowice), care este în același timp președintele adunării generale a judecătorilor acestei instanțe și care a fost numit președinte al instanței menționate de ministrul justiției, a dat curs candidaturii judecătoarei A. Z. Aceasta din urmă a fost numită judecătoare la Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice) de președintele Republicii Polonia.

37 În ședința în camera de consiliu care a avut loc la 18 martie 2021, judecătorul raportor din completul de judecată menționat la punctul 32 din prezenta hotărâre a exprimat îndoieli cu privire la calitatea de „instanță” a acestui complet de judecată, ținând seama de împrejurările în care a intervenit numirea judecătoarei A. Z. la Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice). În acest context, el a sesizat singur Curtea în temeiul articolului 367 alineatul 3 din Codul de procedură civilă.

Situația de fapt aflată la originea cauzei C-269/21

38 Litigiul principal se desfășoară între consumatori și o bancă în legătură cu o creanță și cu o cerere de anulare a unui contract de credit exprimat în monedă străină.

39 Acești consumatori au sesizat Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia) pentru a obține obligarea acestei bănci în special la plata unei sume de 104 537 PLN (aproximativ 22 540 de euro) și anularea retroactivă a contractului de credit în cauză, întemeindu-se pe Hotărârea din 3 octombrie 2019, Dziubak (C-260/18, EU:C:2019:819). În plus, aceștia au solicitat dispunerea de măsuri asigurătorii constând printre altele în a le permite suspendarea plăților lunare care trebuiau executate în temeiul acestui contract de credit până la pronunțarea unei hotărâri definitive în litigiul principal.

40 Soluționarea acestui litigiu și a acestei cereri de dispunere a unor măsuri asigurătorii a fost încredințată unui complet de judecător unic al Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia), care este instanța de trimitere în această cauză.

41 Prin ordonanța din 9 octombrie 2020, aceasta a admis cererea menționată.

42 Banca respectivă a formulat o contestație împotriva acestei ordonanțe. Un complet de trei judecători din cadrul Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia) a fost desemnat să examineze contestația menționată. Unul dintre membrii acestui complet de judecată este judecătoarea A. T., care a fost numită de asemenea judecătoare raportoare și care prezida completul de judecată menționat. Acest din urmă complet a reformat ordonanța menționată și a respins în totalitate cererea de dispunere a unor măsuri asigurătorii. Întrucât o astfel de decizie nu mai era supusă căilor de atac, cauza a fost trimisă instanței de trimitere pentru ca aceasta să se pronunțe în cauza principală.

43 În ceea ce privește împrejurările în care a intervenit numirea judecătoarei A. T. la Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia), din decizia de trimitere reiese că această judecătoare, aflată la acel moment în post la Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie (Tribunalul Districtual din Cracovia-Krowodrza, Cracovia, Polonia) din anul 2009, și-a depus candidatura pentru a ocupa un post vacant de judecător la Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia). Judecătoarea menționată era singura candidată pentru acest post. Instanța de trimitere precizează că numeroși judecători ai sądy rejonowe (tribunalele districtuale) nu mai participă la aceste concursuri în pofida experienței lor semnificative, pentru motivul că procedura de numire a judecătorilor instanțelor de drept comun nu mai este conformă Constituției, în special ca urmare a faptului că deciziile KRS, care a devenit extrem de politizat, nu se mai întemeiază pe criterii obiective și favorizează candidații susținuți de președinții instanțelor, care au fost numiți de ministrul justiției.

44 Kolegium Sądu Okręgowego w Krakowie (Colegiul Tribunalului Regional din Cracovia, Polonia) și-a dat avizul cu privire la candidatura judecătoarei A. T. în cadrul unei ședințe din 1 iunie 2020.

- 45 Instanța de trimitere arată în această privință că majoritatea membrilor acestui colegiu sunt președinți ai Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia), precum și ai unor sądy rejonowe (tribunale districtuale), a căror numire este direct influențată de ministrul justiției. Aceasta adaugă că candidatura judecătoarei A. T. nu a fost supusă avizului adunării generale a judecătorilor Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia), dat fiind că legiuitorul polonez a eliminat orice influență reală a autogovernării judiciare asupra procesului de numire a judecătorilor în Polonia. Astfel, de la 14 februarie 2020 și în special ca urmare a intrării în vigoare, după modificare, a articolului 58 din Legea privind instanțele de drept comun, avizul acestei adunări nu mai este necesar.
- 46 La 7 iulie 2020, KRS a adoptat o rezoluție prin care recomanda numirea judecătoarei A. T. în funcția de judecător la Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia). La 4 februarie 2021, președintele Republicii Polonia a efectuat această numire.
- 47 Împrejurările numirii menționate determină instanța de trimitere să aibă îndoieli cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii a compunerii completului de judecată format din trei judecători, menționat la punctul 42 din prezenta hotărâre, care s-a pronunțat cu privire la contestația băncii formulată împotriva ordonanței din 9 octombrie 2020 și, prin urmare, cu privire la validitatea deciziei adoptate de acest complet de judecată. Instanța ridică, în acest context, problema dacă este ținută de ordonanța completului de judecată menționat care a anulat măsurile asigurătorii pe care le pronunțase sau dacă un nou complet de judecată, din care să nu facă parte judecătoarea A. T., ar trebui să fie desemnat potrivit sistemului de repartizare aleatorie a cauzelor pentru reexaminarea acestei contestații.

Motivarea trimiterilor preliminare și întrebările adresate în cauzele C-181/21 și C-269/21

- 48 Instanțele de trimitere observă în esență că, spre deosebire de alte cauze cu care Curtea a fost sesizată până în prezent, cauzele C-181/21 și C-269/21 privesc numiri în posturi de judecător în cadrul unor instanțe de drept comun, iar nu în cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă).
- 49 Acestea menționează, în această privință, o serie de evoluții, legate de recente reforme judiciare din Polonia, privind compunerea KRS și a organelor de autogovernare judiciară și rolul lor respectiv în procesul de numire pe astfel de posturi, precum și controlul jurisdicțional al legalității acestor numiri. Diferitele elemente menționate le determină să pună la îndoială calitatea de „instanță judecătorească”, în special în sensul dreptului Uniunii, a completelor de judecată din care fac parte judecători numiți în urma unui asemenea proces.
- 50 În aceste împrejurări, Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice) și Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia) au hotărât să suspende judecarea cauzelor și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare, care sunt formulate în termeni aproape identici în cauzele C-181/21 și C-269/21:

- „1) Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și articolul 6 alineatele (1)-(3) TUE coroborate cu articolul 47 din [cartă] trebuie interpretate în sensul că:
- a) nu reprezintă o instanță judecătorească constituită prin lege în sensul dreptului Uniunii o instanță din a cărei compunere face parte o persoană numită în funcția de judecător la această instanță printr-o procedură care omite participarea organelor de autogovernare judiciară, care au o componentă majoritară independentă de autoritatea executivă și legislativă, într-o situație în care, în lumina acquis-ului constituțional al statului membru în

cauză, este necesară participarea unui organ de autoguvernare judiciară care să îndeplinească aceste cerințe în procedura de numire a unui judecător, ținând seama de contextul instituțional și structural, având în vedere că:

– cerința de a emite un aviz cu privire la candidatura pentru un post de judecător revenea adunărilor judecătorești și a fost omisă în mod deliberat, contrar reglementărilor naționale și poziției acestui organ de autoguvernare judiciară [(cauza C-181/21) sau că]

cerința de a emite un aviz cu privire la candidatura pentru un post de judecător revenea colegiului instanței, acesta fiind un organ compus astfel încât majoritatea membrilor săi au fost numiți de un reprezentant al puterii executive – și anume ministrul justiției, care este de asemenea Prokurator Generalny (Procurorul General, Polonia) [(cauza C-269/21)];

– actualul [KRS], ales contrar dispozițiilor constituționale și legale poloneze, nu este un organ independent și nu include reprezentanți ai comunității judiciare numiți în compunerea sa independent de puterile executive și legislative și, prin urmare, nu a fost formulată o propunere validă pentru numirea în funcția de judecător în temeiul legislației naționale;

– participanții la concursul în vederea numirii în funcție nu au beneficiat de o cale de atac în fața unei instanțe în sensul articolului 2, al articolului 19 alineatul (1) TUE și al articolului 6 alineatele (1)-(3) TUE coroborate cu articolul 47 din cartă;

b) nu îndeplinește cerințele unei instanțe judecătorești independente, constituită prin lege, o instanță din a cărei compunere face parte o persoană numită în funcția de judecător la această instanță printr-o procedură dependentă de ingerința arbitrară a puterii executive și care omite participarea organelor de autoguvernare judiciară, care au o componentă majoritară independentă de puterile executive și legislative, sau a altui organ care să asigure o evaluare obiectivă a candidatului, având în vedere că participarea organelor de autoguvernare judiciară sau a altui organ independent de puterile executive și legislative și care să asigure o evaluare obiectivă a candidatului în procedura de numire a unui judecător este, în contextul tradiției juridice europene înrădăcinate în dispozițiile menționate anterior ale TUE și ale cartei și care reprezintă fundamentul uniunii de drept pe care o constituie Uniunea Europeană, necesară pentru a se considera că o instanță națională garantează nivelul necesar de protecție judiciară efectivă în cauzele care intră sub incidența dreptului Uniunii Europene și că, prin urmare, sunt respectate principiul separării celor trei puteri și al echilibrului puterilor, precum și al statului de drept?

2) Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) TUE coroborate cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că, în situația în care din compunerea unei instanțe face parte o persoană numită în condițiile descrise la [prima întrebare]:

a) aceste prevederi împiedică aplicarea dispozițiilor de drept intern care atribuie competența exclusivă pentru examinarea legalității numirii unei astfel de persoane în funcția de judecător [Camerei de control extraordinar și cauze publice], formată exclusiv din persoane numite în funcția de judecător în condițiile descrise la [prima întrebare], și care, în același timp, impun ca motivele legate de numirea în funcția de judecător să nu fie examinate, având în vedere contextul instituțional și sistemic;

- b) aceste prevederi impun, pentru a se asigura efectul util al dreptului Uniunii, o interpretare a dispozițiilor dreptului național care să permită instanței să excludă din oficiu o astfel de persoană de la examinarea unei cauze pe baza normelor – aplicate prin analogie – privind excluderea unui judecător care nu este apt să judece [*iudex inabilis*]?”

Procedura în fața Curții

Cu privire la conexarea cauzelor C-181/21 și C-269/21

- 51 Prin decizia președintelui Curții din 5 mai 2021, cauzele C-181/21 și C-269/21 au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la cererile de aplicare a procedurii accelerate

- 52 Instanțele de trimitere au solicitat ca prezentele trimiteri preliminare să fie judecate potrivit procedurii accelerate, în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al Curții. În susținerea cererilor lor, au arătat că aplicarea acestei proceduri se justifică având în vedere că cel puțin mai multe sute de persoane își exercită funcția în cadrul instanțelor de drept comun și pronunță în cadrul acestora un număr tot mai mare de decizii, în condițiile în care, în opinia lor, aceste persoane au fost numite în funcția de judecător al unei asemenea instanțe „cu încălcarea flagrantă a normelor dreptului polonez care reglementează numirea judecătorilor”. În aceste condiții, ar fi necesar să se răspundă în cel mai scurt termen la întrebările adresate pentru a înlătura, în interesul justițiabililor, al bunei administrări a justiției și al securității juridice, îndoielile cu privire la funcționarea instanțelor de drept comun în cadrul cărora își exercită funcția cei doi judecători a căror numire este în discuție în prezentele cauze în raport cu cerințele referitoare la o instanță judecătorească independentă, imparțială și constituită în prealabil prin lege.
- 53 Articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură prevede că, la cererea instanței de trimitere sau, cu titlu excepțional, din oficiu, președintele Curții poate, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, să decidă judecarea trimiterii preliminare potrivit procedurii accelerate, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt.
- 54 Trebuie amintit că o astfel de procedură accelerată constituie un instrument procedural destinat să răspundă unei situații de urgență extraordinară (Hotărârea din 21 decembrie 2021, *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 55 În speță, președintele Curții a decis, la 5 mai 2021, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, că nu era necesară admiterea cererilor menționate la punctul 52 din prezenta hotărâre. Astfel, împrejurarea că întrebările adresate se referă la funcționarea instanțelor de drept comun în cadrul cărora își exercită funcția un număr mare de judecători precum cei a căror numire este în discuție în prezentele cauze nu constituie un motiv care să stabilească o urgență extraordinară, necesară totuși pentru a justifica o examinare pe cale accelerată. Situația este aceeași în ceea ce privește împrejurarea că un număr semnificativ de justițiabili sunt potențial vizați de deciziile adoptate zilnic de judecătorii ale căror numiri sunt puse la îndoială în aceste cauze. În sfârșit, caracterul sensibil al întrebărilor menționate nu implică în sine necesitatea examinării lor în termen scurt, în sensul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Cu privire la competența Curții

- 56 Guvernul polonez, susținut în ședință de Prokuratura Okręgowa w Katowicach (Parchetul Regional din Katowice, Polonia) și de Prokuratura Okręgowa w Krakowie (Parchetul Regional din Cracovia, Polonia), arată în esență că problematicile referitoare la organizarea judiciară a statelor membre, precum cele ridicate de întrebările adresate, țin de competența exclusivă a acestora din urmă, iar nu de domeniul de aplicare material al dreptului Uniunii.
- 57 În această privință, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, deși organizarea justiției în statele membre intră, desigur, în competența acestora din urmă, totuși, în exercitarea acestei competențe, statele membre sunt ținute să respecte obligațiile care decurg pentru ele din dreptul Uniunii și că situația poate fi aceasta în special în ceea ce privește normele naționale referitoare la adoptarea deciziilor de numire a judecătorilor și, dacă este cazul, normele privind controlul jurisdicțional aplicabil în contextul unor astfel de proceduri de numire [Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 56, precum și jurisprudența citată].
- 58 În plus, din termenii întrebărilor adresate reiese cu claritate că acestea nu privesc interpretarea dreptului polonez, ci a dispozițiilor dreptului Uniunii pe care acestea le vizează.
- 59 Rezultă că Curtea este competentă să se pronunțe cu privire la prezenta cerere de decizie preliminară.

Cu privire la admisibilitatea cererilor de decizie preliminară

- 60 În cauza C-181/21, guvernul polonez contestă admisibilitatea cererii de decizie preliminară susținând în special că numai completul de judecată format din trei judecători care este însărcinat cu cauza principală, iar nu un judecător din acest complet acționând singur, era competent să adreseze Curții întrebările adresate în cauza menționată.
- 61 În cauza C-269/21, acest guvern arată că, în temeiul normelor procedurale poloneze, instanța de trimitere din cauza respectivă nu este competentă să controleze legalitatea completului de judecată format din trei judecători care au dat ordonanța prin care s-a soluționat definitiv cererea de dispunere a unor măsuri asigurătorii formulată de reclamantii din litigiul principal și în special legalitatea numirii judecătoarei A. T. care făcea parte din acest complet de judecată. Susținut de Comisie în ședință în fața Curții, guvernul menționat consideră că, în aceste condiții, un răspuns al Curții la întrebările adresate de această instanță de trimitere nu este necesar pentru soluționarea litigiului principal.
- 62 În această privință, Curtea a subliniat în mod repetat că procedura instituită la articolul 267 TFUE constituie un instrument de cooperare între Curte și instanțele naționale cu ajutorul căruia Curtea le furnizează acestora din urmă elementele de interpretare a dreptului Uniunii care le sunt necesare pentru soluționarea litigiilor asupra cărora urmează să se pronunțe și că justificarea trimiterii preliminare nu rezidă în formularea unor opinii consultative cu privire la probleme generale sau ipotetice, ci în nevoia inerentă soluționării efective a unui litigiu [Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 60, precum și jurisprudența citată].

- 63 Astfel cum reiese din însuși modul de redactare a articolului 267 TFUE, decizia preliminară solicitată trebuie să fie „necesară” pentru a permite instanței de trimitere să „pronunț[e] o hotărâre” în cauza cu care este sesizată [Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 61, precum și jurisprudența citată].
- 64 Curtea a amintit, prin urmare, că atât din textul, cât și din economia articolului 267 TFUE rezultă că procedura preliminară presupune printre altele ca un litigiu să fie efectiv pendinte în fața instanțelor naționale, acestea fiind chemate să adopte în cadrul său o decizie susceptibilă să ia în considerare hotărârea preliminară [Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 62, precum și jurisprudența citată].
- 65 În cadrul unei asemenea proceduri trebuie să existe, așadar, între litigiul menționat și dispozițiile de drept al Uniunii a căror interpretare este solicitată o asemenea legătură încât această interpretare să răspundă unei nevoi obiective pentru hotărârea pe care instanța de trimitere trebuie să o pronunțe (Hotărârea din 26 martie 2020, Miasto Łowicz și Prokurator Generalny, C-558/18 și C-563/18, EU:C:2020:234, punctul 48, precum și jurisprudența citată).
- 66 În speță, în ceea ce privește cauza C-181/21, trebuie subliniat de la bun început că, după cum reiese din cererea de decizie preliminară formulată în cauza menționată, această cerere a fost adresată Curții de judecătorul raportor în cauza principală în cadrul unui complet de trei judecători. Acest judecător are îndoieli în ceea ce privește conformitatea, în special cu articolul 19 alineatul (1) TUE și cu articolul 47 din cartă, a compunerii completului de judecată menționat, ca urmare a prezenței în completul de judecată respectiv a judecătoarei A. Z., care a fost numită potrivit procedurii în vigoare în urma reformelor sistemului judiciar polonez.
- 67 Prin intermediul întrebărilor preliminare, acest judecător de trimitere urmărește astfel să se stabilească dacă un judecător care face parte din același complet de judecată precum acesta în cauza principală și care a fost numit în anumite împrejurări speciale îndeplinește cerințele inerente unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege, în sensul dreptului Uniunii.
- 68 În această privință, este adevărat că orice instanță are obligația de a verifica dacă, prin compunerea sa, constituie o instanță judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, în special în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, atunci când se ivește o îndoială serioasă cu privire la acest aspect, verificarea menționată fiind necesară pentru încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire justițiabilului [Hotărârea din 26 martie 2020, Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia, C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, punctul 57, precum și Hotărârea din 5 iunie 2023, Comisia/Polonia (Independența și viața privată a judecătorilor), C-204/21, EU:C:2023:442, punctul 129, precum și jurisprudența citată].
- 69 Nu este mai puțin adevărat că necesitatea, în sensul articolului 267 TFUE, a interpretării preliminare solicitate de Curte implică faptul că judecătorul național care, asemenea judecătorului de trimitere în cauza C-181/21, decide să sesizeze Curtea cu o trimitere preliminară poate să deducă singur consecințele acestei interpretări apreciind, în lumina sa, legalitatea numirii unui alt judecător din același complet de judecată și, dacă este cazul, recuzându-l pe acesta din urmă.

- 70 Or, nici din decizia de trimitere, nici din dosarul de care dispune Curtea în cauza C-181/21 nu reiese că, în temeiul normelor de drept național, judecătorul care a efectuat trimiterea preliminară în această cauză ar putea acționa singur în acest mod.
- 71 Astfel, nu rezultă că acest judecător ar putea să ia singur în considerare eventualele răspunsuri ale Curții la întrebările sale preliminare.
- 72 Interpretarea dispozițiilor dreptului Uniunii solicitată în cauza C-181/21 nu răspunde, așadar, unei nevoi obiective legate de o decizie pe care judecătorul de trimitere ar putea să o adopte singur în cauza principală.
- 73 În consecință, cererea de decizie preliminară în cauza C-181/21 trebuie considerată ca vizând formularea unor opinii consultative cu privire la întrebări generale sau ipotetice, în sensul jurisprudenței citate la punctul 62 din prezenta hotărâre, și este, prin urmare, inadmisibilă.
- 74 În ceea ce privește cauza C-269/21, trebuie arătat că, în cererea de decizie preliminară formulată în această cauză, instanța de trimitere subliniază ea însăși că ordonanța dată de completul de judecată format din trei judecători ai Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia) care a modificat propria decizie și a respins cererea de dispunere a unor măsuri asigurătorii formulată de consumatorii în cauză nu mai este supusă căilor de atac. Ea invocă însă insecuritatea juridică care ar însoți această ordonanță din cauza îndoielilor privind legalitatea compunerii completului de judecată care a pronunțat-o ca urmare a prezenței în cadrul acestuia a judecătoarei A. T. Totuși, instanța menționată nu evidențiază nicio dispoziție a dreptului procedural polonez care i-ar conferi competența de a efectua, în plus în complet de judecător unic, o examinare a conformității, în special cu dreptul Uniunii, a unei ordonanțe definitive pronunțate cu privire la o astfel de cerere de un complet de judecată format din trei judecători.
- 75 Pe de altă parte, din dosarul de care dispune Curtea reiese că, în temeiul articolului 365 din Codul de procedură civilă, cererea de dispunere a unor măsuri asigurătorii în cauza principală a fost soluționată definitiv printr-o ordonanță care obligă judecătorul de trimitere și că acesta din urmă nu este competent nici să „recuze” un judecător care face parte din completul de judecată care a dat ordonanța respectivă, nici să repună în discuție această ordonanță.
- 76 Având în vedere elementele menționate la punctele 74 și 75 din prezenta hotărâre, nu rezultă că instanța de trimitere în cauza C-269/21 este competentă, în temeiul normelor de drept național, să aprecieze legalitatea, între altele din perspectiva dreptului Uniunii, a completului de judecată format din trei judecători care a dat ordonanța prin care s-a pronunțat definitiv asupra cererii de dispunere a unor măsuri asigurătorii și în special a condițiilor de numire a judecătoarei A. T. și să repună în discuție, dacă este cazul, această ordonanță.
- 77 Astfel, din aceste elemente reiese că completul de judecată format din trei judecători din care face parte judecătoarea A. T., care a modificat ordonanța dată în primă instanță de instanța de trimitere, a respins în totalitate cererea de dispunere a unor măsuri asigurătorii formulată de reclamantul din litigiul principal. Soluționarea cererii menționate, formulată de aceștia din urmă în paralel cu acțiunea lor pe fond, a fost, așadar, finalizată definitiv.
- 78 Prin urmare, întrebările adresate în cauza C-269/21 se referă în mod intrinsec la o etapă a procedurii în cauza principală care a fost definitiv finalizată și care este distinctă de litigiul pe fond care rămâne singurul pendinte în fața instanței de trimitere [a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme –

Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 71, precum și jurisprudența citată]. Ele nu corespund, așadar, unei nevoi obiective inerente soluționării acestui litigiu, ci urmăresc să obțină din partea Curții o apreciere generală, disociată de nevoile litigiului menționat, cu privire la procedura de numire a judecătorilor de drept comun în Polonia.

- 79 Rezultă că întrebările menționate depășesc cadrul misiunii jurisdicționale care revine Curții în temeiul articolului 267 TFUE [a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny (Camera disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 82 și jurisprudența citată].
- 80 În aceste condiții, este necesar să se constate că cererea de decizie preliminară în cauza C-269/21 este de asemenea inadmisibilă.
- 81 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, prezentele cereri de decizie preliminară sunt inadmisibile.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 82 Întrucât, în privința părților din litigiile principale, procedura are caracterul unui incident survenit la instanțele de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

Cererile de decizie preliminară introduse de Sąd Okręgowy w Katowicach (Tribunalul Regional din Katowice, Polonia), prin decizia din 18 martie 2021, și de Sąd Okręgowy w Krakowie (Tribunalul Regional din Cracovia, Polonia), prin decizia din 31 martie 2021, sunt inadmisibile.

Semnături